

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 165**“Για την κοινωνική ασφάλεια των ναυτικών”(αναθεωρητική)**

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 24 Σεπτεμβρίου 1987, στην εβδομηκοστή τέταρτη σύνοδό της,

Αφού αποφάσισε να υιοθετήσει ορισμένες προτάσεις σχετικές με την προστασία της κοινωνικής ασφάλειας των ναυτικών συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που υπηρετούν σε πλοία με σημαία άλλη απ’ αυτή της πατρίδας τους, ζήτημα που αποτελεί το τρίτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου,

Αφού αποφάσισε ότι αυτές οι προτάσεις θα λάβουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης που θα αναθεωρεί τη σύμβαση για την “ασφάλιση ασθένειας των ναυτικών”, 1936 καθώς και τη σύμβαση για την “κοινωνική ασφάλεια των ναυτικών”, 1946,

Αποδέχεται σήμερα, 9 Οκτωβρίου 1987, την παρακάτω σύμβαση, που θα αναφέρεται ως “Σύμβαση για κοινωνική ασφάλεια (ναυτικών), 1987 (αναθεωρητική)”.

*ΜΕΡΟΣ Ι.**ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**Άρθρο 1.*

Στη σύμβαση αυτή :

- α) ο όρος “Μέλος” σημαίνει οποιοδήποτε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας το οποίο δεσμεύεται απ’ αυτή τη σύμβαση,
- β) ο όρος “νομοθεσία” συμπεριλαμβάνει όλους τους νόμους και κανονισμούς καθώς και τις καταστατικές διατάξεις που αναφέρονται στην κοινωνική ασφάλεια,
- γ) ο όρος “ναυτικοί” σημαίνει τα πρόσωπα που απασχολούνται με οποιαδήποτε ειδικότητα πάνω σε θαλασσοπλοούν πλοίο το οποίο μεταφέρει εμπορεύματα ή επιβάτες, για εμπορικούς σκοπούς, χρησιμοποιείται για οποιονδήποτε άλλο εμπορικό σκοπό ή είναι θαλασσοπλοούν ρυμουλκό, με εξαίρεση τα πρόσωπα που απασχολούνται :
 - i) σε μικρά σκάφη, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων τα οποία είναι ιστιοφόρα, είτε είναι εφοδιασμένα με βοηθητικές μηχανές είτε όχι,
 - ii) σε πλωτά μέσα όπως οι εξέδρες γεώτρησης για εξόρυξη πετρελαίου, όταν δεν χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοία, λαμβανομένης της απόφαση για το ποια πλοία και εγκαταστάσεις καλύπτονται από τα εδάφια (i) και (ii) από την αρμόδια αρχή κάθε Μέλους, μετά από διαβουλεύσεις με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις πλοιοκτητών και ναυτικών,
- δ) ο όρος “προστατευόμενα μέλη” έχει την έννοια που του αποδίδει η εθνική νομοθεσία,
- ε) ο όρος “επιζώντες” σημαίνει τα άτομα που καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως τέτοια από τη νομοθεσία σύμφωνα με την οποία απονέμονται οι παροχές. Στην περίπτωση κατά την οποία καθορίζονται ή αναγνωρίζονται ως επιζώντες από τη σχετική νομοθεσία μόνον τα άτομα τα οποία ζούσαν μαζί με το θανόντα, αυτός ο όρος θεωρείται ότι πληρούται για τα άτομα εκείνα που κατά κύριο λόγο προστατεύονταν από το θανόντα,

- στ) ο όρος “αρμόδιο Μέλος” σημαίνει το Μέλος, σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να αξιώσει παροχή,
- ζ) ο όρος “κατοικία” σημαίνει τη συνήθη κατοικία,
- η) ο όρος “διαμονή” σημαίνει την προσωρινή διαμονή,
- θ) ο όρος “παλιννόστηση” σημαίνει τη μεταφορά σ’ έναν τόπο στον οποίο οι ναυτικοί έχουν δικαίωμα να επιστρέψουν σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς ή τις συλλογικές συμβάσεις που εφαρμόζονται σ’ αυτούς,
- ι) ο όρος “μη ανταποδοτικές παροχές” εφαρμόζεται στις παροχές η χορήγηση των οποίων δεν εξαρτάται από την άμεση οικονομική συμμετοχή των προστατευόμενων ατόμων ή του εργοδότη τους ούτε από τη συμπλήρωση ορισμένου χρόνου επαγγελματικής υπηρεσίας,
- ια) ο όρος “πρόσφυγας” έχει την έννοια που του αποδίδει το άρθρο 1 της σύμβασης που αναφέρεται στο καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951 καθώς και η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου που αναφέρεται στο καθεστώς των προσφύγων της 31ης Ιανουαρίου 1967,
- ιβ) ο όρος “άπατρις” έχει την έννοια που του αποδίδει το άρθρο 1 της σύμβασης που αναφέρεται στο καθεστώς των απάτριδων της 28ης Σεπτεμβρίου 1954.

Άρθρο 2.

1. Η σύμβαση εφαρμόζεται σ’ όλους τους ναυτικούς και ενδεχομένως στα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους και στους επιζώντες τους.
2. Στο μέτρο που κρίνεται εφικτό και μετά από διαβουλεύσεις με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των ιδιοκτητών αλιευτικών σκαφών και των αλιέων, η αρμόδια αρχή πρέπει να εφαρμόζει τις διατάξεις της σύμβασης αυτής και στην εμπορική θαλάσσια αλιεία.

Άρθρο 3.

Τα μέλη δεσμεύονται να εφαρμόσουν τις διατάξεις του άρθρου 9 ή του άρθρου 11 τουλάχιστον για τρεις από τους ακόλουθους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας :

- α) ιατρική περίθαλψη,
 - β) επιδόματα ασθένειας,
 - γ) επιδόματα ανεργίας,
 - δ) παροχές γήρατος,
 - ε) παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών,
- στ) οικογενειακά επιδόματα,
- ζ) επιδόματα μητρότητας,
 - η) επιδόματα αναπηρίας,
 - θ) παροχές επιζώντων,
- συμπεριλαμβάνοντας τουλάχιστον έναν από τους κλάδους που καθορίζονται στα εδάφια (γ), (δ), (ε), (η) και (θ).

Άρθρο 4.

Κάθε Μέλος πρέπει να αναφέρει κατά την επικύρωσή του για ποιους από τους κλάδους που απαριθμούνται στο άρθρο 3 αποδέχεται τις υποχρεώσεις του άρθρου 9 ή

του άρθρου 11 και να διευκρινίσει για καθέναν από τους επιλεγόμενους κλάδους χωριστά εάν δεσμεύεται να εφαρμόσει τα κατώτατα όρια του άρθρου 9 ή τα ανώτερα επίπεδα του άρθρου 11.

Άρθρο 5.

Κάθε Μέλος μπορεί, στη συνέχεια, να γνωστοποιεί στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ότι αποδέχεται, με ισχύ από την ημερομηνία της γνωστοποίησης, τις υποχρεώσεις της σύμβασης για έναν ή περισσότερους από τους κλάδους του άρθρου 3 που δεν είχαν συμπεριληφθεί κατά το χρόνο της επικύρωσης, διασαφηνίζοντας για καθέναν από αυτούς τους κλάδους ξεχωριστά εάν δεσμεύεται να εφαρμόσει τα κατώτατα όρια του άρθρου 9 ή τα ανώτερα επίπεδα του άρθρου 11.

Άρθρο 6.

Ένα Μέλος μπορεί με γνωστοποίηση προς το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, η οποία θα ισχύσει από την ημερομηνία της γνωστοποίησης, να αντικαταστήσει μεταγενέστερα την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 9 με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 11 για οποιονδήποτε κλάδο έχει δεχτεί τις υποχρεώσεις της σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ II.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 7.

Η νομοθεσία κάθε Μέλους πρέπει να παρέχει προστασία κοινωνικής ασφάλειας στους ναυτικούς στους οποίους εφαρμόζεται η νομοθεσία του όχι δυσμενέστερη απ' αυτή που εφαρμόζεται στους εργαζομένους στην ξηρά, για καθέναν από τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας που απαριθμούνται στο άρθρο 3 και για τους οποίους το Μέλος έχει σε ισχύ νομοθεσία.

Άρθρο 8.

Θα πρέπει να γίνονται ρυθμίσεις μεταξύ των διαφόρων συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας για τη διατήρηση των δικαιωμάτων που απόκτησε ένα άτομο το οποίο έχει παύσει να υπάγεται σ' ένα ειδικό σύστημα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης για ναυτικούς για να υπαχθεί σ' ένα άλλο ισοδύναμο ασφαλιστικό σύστημα αυτού του Μέλους που εφαρμόζεται στους εργαζομένους στην ξηρά ή αντίστροφα.

ΚΑΤΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ

Άρθρο 9.

Όταν ένα Μέλος έχει αναλάβει να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτού του άρθρου σ' οποιονδήποτε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας, οι ναυτικοί και, ενδεχομένως, τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους και οι επιζώντες που καλύπτονται από τη νομοθεσία αυτού του Μέλους, πρέπει να δικαιούνται παροχές κοινωνικής ασφάλειας όχι δυσμενέστερες ως προς τους καλυπτόμενους κινδύνους, τις προϋποθέσεις χορήγη-

σης, το επίπεδο και τη διάρκεια απ' αυτές που προβλέπονται στις ακόλουθες διατάξεις της σύμβασης του 1952 για την κοινωνική ασφάλεια (κατώτατα όρια) για τον εν λόγω κλάδο, δηλαδή :

- α) για την ιατρική περίθαλψη, στα άρθρα 8, 10 (παράγραφοι 1, 2 και 3), 11 και 12 (παράγραφος 1),
- β) για τα επιδόματα ασθενείας, στα άρθρα 14, 16 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66 ή 67), 17 και 18 (παράγραφος 1),
- γ) για τα επιδόματα ανεργίας, στα άρθρα 20, 22 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66 ή 67), 23 και 24,
- δ) για τις παροχές γήρατος, στα άρθρα 26, 28 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66 ή 67), 29 και 30,
- ε) για τις παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, στα άρθρα 32, 34 (παράγραφοι 1, 2 και 4) 35, 36 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66) και 38,
- στ) για τα οικογενειακά επιδόματα, στα άρθρα 40, 42, 43, 44 (σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με το άρθρο 66) και 45,
- ζ) για τα επιδόματα μητρότητας, στα άρθρα 47, 49 (παράγραφοι 1, 2 και 3) 50 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66), 51 και 52,
- η) για τα επιδόματα αναπηρίας, στα άρθρα 54, 56 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65, 66 ή 67) 57 και 58,
- θ) για τις παροχές επιζώντων, στα άρθρα 60, 62 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 65 ή 66 ή 67), 63 και 64.

Άρθρο 10.

Για την εφαρμογή των διατάξεων των εδαφίων (α), (β), (γ), (δ), (ζ), (όσον αφορά στην ιατρική περίθαλψη), (η) ή (θ) του άρθρου 9 κάθε Μέλος μπορεί να λαμβάνει υπόψη την προστασία που πραγματοποιείται από ασφαλίσεις οι οποίες σύμφωνα με τη νομοθεσία του δεν είναι υποχρεωτικές για τους ναυτικούς, όταν αυτές οι ασφαλίσεις :

- α) ελέγχονται από τις δημόσιες αρχές, ή η διαχείρισή τους γίνεται από κοινού, σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες από τους πλοιοκτήτες και τους ναυτικούς,
- β) καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος ναυτικών των οποίων τα εισοδήματα δεν ξεπερνούν τα εισοδήματα ενός ειδικευμένου εργαζομένου, και
- γ) προσαρμόζονται σε συνδυασμό και με άλλες μορφές προστασίας, εφόσον κρίνεται κατάλληλο, στις σχετικές διατάξεις της σύμβασης του 1952 για την κοινωνική ασφάλεια (κατώτατα όρια).

ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

Άρθρο 11.

Όταν ένα Μέλος έχει αναλάβει να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτού του άρθρου για οποιονδήποτε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας, οι ναυτικοί και, ενδεχομένως, τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους και οι επιζώντες που προστατεύονται από τη νομοθεσία του Μέλους αυτού, πρέπει να δικαιούνται παροχές κοινωνικής ασφάλειας όχι δυσμενέστερες ως προς τους καλυπτόμενους κινδύνους, τις προϋποθέσεις χορήγησης, το επίπεδο και τη διάρκεια από τα προβλεπόμενα :

- α) για την ιατρική περίθαλψη στα άρθρα 7 (α), 8, 9, 13, 15, 16 και 17 της σύμβασης του 1969 για την ιατρική περίθαλψη και τα επιδόματα ασθενείας,
- β) για τα επιδόματα ασθενείας στα άρθρα 7 (β), 18, 21 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 22, 23 ή 24), 25 και 26 (παράγραφοι 1 και 3), της σύμβασης του 1969 για την ιατρική περίθαλψη και τα επιδόματα ασθενείας,
- γ) για τις παροχές γήρατος στα άρθρα 15, 17 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 26, 27 ή 28), 18, 19 και 29 (παράγραφος 1) της σύμβασης του 1967 για τα επιδόματα αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων,
- δ) για τις παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών στα άρθρα 6, 9 (παράγραφοι 2 και 3 - εισαγωγική πρόταση -) 10, 13 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 19 ή 20), 14 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 19 ή 20), 15 (παράγραφος 1), 16, 17, 18 (παράγραφοι 1 και 2) (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 19 ή 20) και 21 (παράγραφος 1) της σύμβασης του 1964 για τις παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών,
- ε) για τα επιδόματα μητρότητας στα άρθρα 3 και 4 της σύμβασης του 1952 για την προστασία της μητρότητας (αναθεωρητική),
- στ) για τα επιδόματα αναπηρίας στα άρθρα 8, 10 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 26, 27 ή 28), 11, 12, 13 και 29 (παράγραφος 1) της σύμβασης του 1967 για τις παροχές αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων,
- ζ) για τις παροχές επιζώντων στα άρθρα 21, 23 (σε συνδυασμό μ' ένα από τα άρθρα 26, 27 ή 28), 24, 25 και 29 (παράγραφος 1) της σύμβασης του 1967 για τις παροχές αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων,
- η) για τα επιδόματα ανεργίας και τα οικογενειακά επιδόματα σ' οποιαδήποτε μελλοντική σύμβαση που θα καθορίζει επίπεδα ανώτερα από τα καθοριζόμενα στα εδάφια (γ) και (στ) του άρθρου 9 εφόσον η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας θα τα έχει αναγνωρίσει μετά από την έναρξη της ισχύος της, ως εφαρμόσιμα για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτού του εδαφίου μέσω ενός πρωτοκόλλου που θα έχει υιοθετηθεί μέσα στο πλαίσιο ενός ναυτικού θέματος ειδικά εγγεγραμμένου στην ημερήσια διάταξη της.

Άρθρο 12.

Για την εφαρμογή των διατάξεων των εδαφίων (α), (β), (γ), (ε), (όσον αφορά την ιατρική περίθαλψη), (στ), (ζ) ή (η) (επίδοματα ανεργίας) του άρθρου 11, ένα Μέλος μπορεί να λαμβάνει υπόψη την προστασία που προκύπτει από μη υποχρεωτικές για τους ναυτικούς ασφαλίσεις, σύμφωνα με τη νομοθεσία εφόσον αυτές οι ασφαλίσεις :

- α) ελέγχονται από τις δημόσιες αρχές ή η διαχείρισή τους γίνεται, σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες, από τους πλοιοκτήτες και τους ναυτικούς από κοινού,
- β) καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος ναυτικών των οποίων τα εισοδήματα δεν ξεπερνούν τα εισοδήματα ενός ειδικευμένου εργαζομένου και
- γ) προσαρμόζονται, σε συνδυασμό και με άλλες μορφές προστασίας, εφόσον κρίνεται κατάλληλο, στις διατάξεις των συμβάσεων που αναφέρθηκαν στα εδάφια του άρθρου 11.

ΜΕΡΟΣ II.
ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΗ
Άρθρο 13.

Ο πλοιοκτήτης υποχρεούται να εξασφαλίζει στους ναυτικούς των οποίων η κατάσταση απαιτεί ιατρική περίθαλψη όταν βρίσκονται στο πλοίο ή έχουν αποβιβασθεί εξαιτίας της κατάστασής τους στο έδαφος ενός κράτους άλλου από το αρμόδιο Μέλος :

- α) κατάλληλη και επαρκή ιατρική περίθαλψη μέχρι την ανάρρωσή τους ή μέχρι την παλιννόστησή τους, ανάλογα με το ποιο θα προηγηθεί,
- β) τροφή και στέγη μέχρι να μπορέσουν να βρουν κατάλληλη απασχόληση ή να επαναπατριθούν, ανάλογα με το ποιο θα προηγηθεί, και
- γ) παλιννόστηση.

Άρθρο 14.

Οι ναυτικοί οι οποίοι, εξαιτίας της κατάστασής τους, αποβιβάζονται σε έδαφος ενός κράτους άλλου από το αρμόδιο Μέλος συνεχίζουν να δικαιούνται ολόκληρο το μισθό τους (όχι όμως τα bonus) από το χρόνο που αφήνονται στην ξηρά μέχρι να προσληφθούν σε κατάλληλη απασχόληση ή μέχρι την παλιννόστησή τους ή για ορισμένη χρονική περίοδο (που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 12 εβδομάδες) η διάρκεια της οποίας καθορίζεται από τη νομοθεσία ή τους κανονισμούς αυτού του Μέλους ή από συλλογική σύμβαση, ανάλογα με το ποια περίπτωση θα προηγηθεί. Ο πλοιοκτήτης παύει να είναι υπεύθυνος για την καταβολή του μισθού από την ημέρα που οι ενδιαφερόμενοι ναυτικοί δικαιούνται να εισπράξουν τα επιδόματα τα οποία προβλέπονται από τη νομοθεσία του αρμόδιου Μέλους.

Άρθρο 15.

Οι ναυτικοί οι οποίοι, εξαιτίας της κατάστασής τους, επαναπατρίζονται ή αποβιβάζονται στο έδαφος του αρμόδιου Μέλους συνεχίζουν να δικαιούνται ολόκληρο το μισθό τους, (όχι όμως τα bonus) από την ημέρα της παλιννόστησής τους ή της αποβίβασής τους μέχρι την ανάρρωσή τους ή για χρονική περίοδο (που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 12 εβδομάδες) η διάρκεια της οποίας καθορίζεται από τη νομοθεσία ή τους κανονισμούς αυτού του Μέλους ή από συλλογική σύμβαση, ανάλογα με το ποια περίπτωση θα προηγηθεί.

Η περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο μισθός καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 14 θα αφαιρείται από την παραπάνω περίοδο. Ο πλοιοκτήτης παύει να είναι υπεύθυνος για την καταβολή του μισθού από την ημέρα που οι ενδιαφερόμενοι ναυτικοί δικαιούνται να εισπράξουν τα επιδόματα τα οποία δικαιούνται με τη νομοθεσία του αρμόδιου Μέλους.

ΜΕΡΟΣ IV.
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ Ή ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
Άρθρο 16.

Οι παρακάτω κανόνες εφαρμόζονται σε ναυτικούς οι οποίοι έχουν υπαχθεί ή υπάγονται στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων Μελών, καθώς επίσης, ενδεχομένως, και

στα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους και στους επιζώντες τους για οποιονδήποτε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας από τους απαριθμούμενους στο άρθρο 3 για τον οποίο το Μέλος αυτό έχει σε ισχύ νομοθεσία εφαρμοστέα στους ναυτικούς.

Άρθρο 17.

Για την αποφυγή σύγκρουσης νόμων και ανεπιθύμητων συνεπειών που ενδέχεται να προκύψουν για τους ενδιαφερομένους, είτε από έλλειψη προστασίας είτε ως αποτέλεσμα αδικαιολόγητων πολλαπλών συνεισφορών ή άλλων υποχρεώσεων ή επιδομάτων, η εφαρμοστέα νομοθεσία θα προσδιορίζεται από τα ενδιαφερόμενα Μέλη σύμφωνα με τους παρακάτω κανόνες :

- α) οι ναυτικοί θα υπάγονται στη νομοθεσία ενός και μόνο Μέλους,
- β) κατ' αρχήν αυτή η νομοθεσία θα είναι :
 - η νομοθεσία του Μέλους του οποίου τη σημαία φέρει το πλοίο ή
 - η νομοθεσία του Μέλους του οποίου το έδαφος διαμένει ο ναυτικός,
- γ) άσχετα με τους κανόνες που θέτουν τα προηγούμενα, τα ενδιαφερόμενα Μέλη μπορούν με αμοιβαία συμφωνία να προσθέσουν κι άλλους κανόνες σχετικά με την νομοθεσία που θα εφαρμοσθεί στους ναυτικούς προς το συμφέρον των ενδιαφερόμενων ατόμων.

Άρθρο 18.

Οι ναυτικοί που υπάγονται στη νομοθεσία ενός Μέλους και έχουν υπηκοότητα ενός άλλου Μέλους, ή είναι πρόσφυγες ή απάτριδες που κατοικούν στο έδαφος ενός Μέλους, απολαμβάνουν με τη νομοθεσία αυτή ίση μεταχείριση με τους υπηκόους του πρώτου Μέλους, όσον αφορά τόσο την υπαγωγή όσο και στο δικαίωμά τους σε παροχές. Αυτοί απολαμβάνουν ίση μεταχείριση χωρίς προϋπόθεση κατοικίας στο έδαφος του πρώτου Μέλους εφόσον οι υπήκοοι αυτού του Μέλους προστατεύονται χωρίς καμιά προϋπόθεση. Αυτό συμβαίνει ενδεχομένως και για το δικαίωμα σε παροχές των προστατευόμενων μελών των οικογενειών των ναυτικών και των επιζώντων τους, ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους.

Άρθρο 19.

Άσχετα προς τις διατάξεις του άρθρου 18, η χορήγηση μη ανταποδοτικών παροχών μπορεί να γίνει υπό τον όρο ότι ο δικαιούχος έχει κατοικήσει στο έδαφος του αρμόδιου Μέλους ή, στην περίπτωση παροχών σε επιζώντες, ότι ο αποθανών έχει κατοικήσει για χρονική περίοδο που δεν μπορεί να καθορισθεί, ανάλογα με την περίπτωση, περισσότερο από :

- α) έξι μήνες, αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, για τα επιδόματα ανεργίας καθώς και τα επιδόματα μητρότητας,
- β) πέντε συναπτά έτη αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης για τα επιδόματα αναπηρίας ή αμέσως πριν από το θάνατο, για τα επιδόματα επιζώντων,
- γ) δέκα έτη μεταξύ της ηλικίας των 18 ετών και της ηλικίας συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, από την οποία μπορεί να απαιτηθεί τα πέντε χρόνια να προηγούνται αμέσως πριν από την κατάθεση της αίτησης για παροχή γήρατος.

Άρθρο 20.

Οι νόμοι και κανονισμοί κάθε Μέλους που αναφέρονται στις υποχρεώσεις των πλοιοκτητών και προβλέπονται στα άρθρα 13 έως 15 θα πρέπει να εξασφαλίζουν ίση μεταχείριση των ναυτικών ανεξάρτητα από τον τόπο της κατοικίας τους.

Άρθρο 21.

Κάθε Μέλος πρέπει να φροντίζει να συμμετέχει μαζί με κάθε άλλο ενδιαφερόμενο Μέλος σ' ένα σύστημα διατήρησης των υπό κτήσιν δικαιωμάτων για κάθε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας που απαριθμείται στο άρθρο 3 και για τον οποίο καθένα από αυτά τα Μέλη έχει ισχύουσα νομοθεσία, προς όφελος των ατόμων τα οποία υπάγονται διαδοχικά ή εναλλακτικά στις νομοθεσίες των Μελών αυτών με την ιδιότητα των ναυτικών.

Άρθρο 22.

Το σύστημα διατήρησης των υπό κτήσιν δικαιωμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 21 πρέπει να προβλέπει στο μέτρο που είναι απαραίτητο, τη συνολική άθροιση των περιόδων ασφάλισης απασχόλησης ή κατοικίας, ανάλογα με την περίπτωση, που έχουν συμπληρωθεί κάτω από την νομοθεσία των ενδιαφερόμενων Μελών για την απόκτηση, διατήρηση ή ανάκτηση των δικαιωμάτων και, ενδεχομένως, για τον υπολογισμό των παροχών.

Άρθρο 23.

Το σύστημα διατήρησης των υπό κτήσιν δικαιωμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 21 πρέπει να καθορίζουν τον τύπο χορήγησης των παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων καθώς και την ενδεχόμενη κατανομή των αναλογούντων δαπανών.

Άρθρο 24.

Κάθε Μέλος πρέπει να εξασφαλίζει τη χορήγηση σε μετρητά παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων, συντάξεων για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες καθώς και επιδομάτων θανάτου, για τα οποία αποκτάται δικαίωμα, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Μέλους, για τους δικαιούχους που είναι πολίτες ενός Μέλους ή πρόσφυγες ή απάτριδες, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας τους, με την επιφύλαξη μέτρων που πρέπει να ληφθούν για το σκοπό αυτό, όπου είναι απαραίτητο, με κοινή συμφωνία μεταξύ των Μελών ή των ενδιαφερόμενων Κρατών.

Άρθρο 25.

Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 24, στην περίπτωση μη ανταποδοτικών παροχών, τα ενδιαφερόμενα Μέλη πρέπει να καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες θα εξασφαλισθεί στους δικαιούχους που κατοικούν εκτός του εδάφους του αρμόδιου Μέλους η καταβολή παροχών.

Άρθρο 26.

Ένα Μέλος το οποίο έχει αποδεχθεί τις υποχρεώσεις της σύμβασης του 1962 για την

ισότητα της μεταχείρισης (Κοινωνική Ασφάλεια) για έναν ή περισσότερους από τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας που αναφέρονται στο άρθρο 24, όχι όμως κι εκείνες της σύμβασης του 1982 για τη διατήρηση των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλειας, μπορεί για κάθε κλάδο για τον οποίο έχει αποδεχθεί τις υποχρεώσεις της πρώτης σύμβασης, να αναφέρει τις διατάξεις του άρθρου 24 για να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 5 της σύμβασης αυτής.

Άρθρο 27.

Τα ενδιαφερόμενα Μέλη πρέπει να μετέχουν σ' ένα σύστημα διατήρησης των δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία τους σε κάθε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας για τον οποία καθένα απ' αυτά τα Μέλη έχει σε ισχύ μια νομοθεσία για ναυτικούς σχετική με την ιατρική περίθαλψη, τα επιδόματα ασθενείας, τα επιδόματα ανεργίας, τις παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, διαφορετικές προς τις συντάξεις και τα επιδόματα θανάτου, τα οικογενειακά επιδόματα και τα επιδόματα μητρότητας.

Το σύστημα αυτό πρέπει να εξασφαλίζει τις προαναφερθείσες παροχές προς τα άτομα που κατοικούν ή διαμένουν στο έδαφος ενός από αυτά τα Μέλη εκτός του αρμοδίου Μέλους, κάτω από προϋποθέσεις και μέσα σε όρια που θα καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τα ενδιαφερόμενα Μέλη.

Άρθρο 28.

Οι διατάξεις αυτού του Μέρους δεν εφαρμόζονται στην κοινωνική και ιατρική βοήθεια.

Άρθρο 29.

Τα Μέλη μπορούν να αναιρούν τις διατάξεις των άρθρων 16 έως 25 καθώς και του άρθρου 27 προβαίνοντας σε ειδικές ρυθμίσεις μέσα στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσότερων Μελών, υπό τον όρο ότι αυτές οι ρυθμίσεις δε θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άλλων Μελών και προβλέπουν την προστασία των αλλοδαπών ή μεταναστών ναυτικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλειας σύμφωνα με διατάξεις οι οποίες στο σύνολό τους είναι τουλάχιστον το ίδιο ευνοϊκές με εκείνες που προβλέπονται απ' αυτά τα άρθρα.

ΜΕΡΟΣ V.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 30.

Κάθε ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει το δικαίωμα της προσφυγής σε περίπτωση άρνησης καταβολής ή αμφισβήτησης της φύσης, του επιπέδου, του ποσού ή της ποιότητάς τους.

Άρθρο 31.

Όταν έχει ανατεθεί η διαχείριση της ιατρικής περίθαλψης σε μια κυβερνητική υπηρεσία, κάθε ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει, εκτός από το δικαίωμα της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 30 και το δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί στην αρμόδια αρχή σε

περίπτωση άρνησης παροχής ιατρικής περίθαλψης ή κακής ποιότητας της παρεχόμενης περίθαλψης και να ζητήσει τη διενέργεια έρευνας από την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 32.

Κάθε Μέλος πρέπει να θεσπίζει διατάξεις για τη γρήγορη και χωρίς δαπάνες επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από τις υποχρεώσεις των πλοιοκτητών που προβλέπονται στα άρθρα 13 έως και 15.

Άρθρο 33.

Κάθε Μέλος πρέπει να αναλαμβάνει τη γενική ευθύνη για τη χορήγηση των οφειλόμενων παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της σύμβασης και να λαμβάνει όλα τα αναγκαία γι' αυτό το σκοπό μέτρα.

Άρθρο 34.

Κάθε Μέλος πρέπει να αναλαμβάνει τη γενική ευθύνη για την καλή διαχείριση των ιδρυμάτων και υπηρεσιών που σχετίζονται με την εφαρμογή της σύμβασης αυτής.

Άρθρο 35.

Όταν η διαχείριση δεν ανατίθεται σε ίδρυμα διοικούμενο από τις δημόσιες αρχές, ή σε μια κυβερνητική υπηρεσία υπεύθυνη απέναντι στη νομοθετική εξουσία :

- α) αντιπρόσωποι των προστατευόμενων ναυτικών πρέπει να συμμετέχουν στη διοίκηση κάτω από προϋποθέσεις που καθορίζει η εθνική νομοθεσία,
- β) η εθνική νομοθεσία πρέπει να προβλέπει στις κατάλληλες περιπτώσεις, τη συμμετοχή των αντιπροσώπων των πλοιοκτητών,
- γ) η εθνική νομοθεσία μπορεί επίσης να προβλέπει τη συμμετοχή των αντιπροσώπων των δημόσιων αρχών.

ΜΕΡΟΣ VI.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36.

Η σύμβαση αυτή αναθεωρεί τη σύμβαση του 1936 για την ασφάλιση ασθενείας των ναυτικών καθώς και τη σύμβαση του 1946 για την κοινωνική ασφάλεια των ναυτικών.

Άρθρο 37.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 38.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων την επικύρωση έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Μέλος δώδεκα μήνες

μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 39.

Κάθε Μέλος που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση αναλαμβάνει την υποχρέωση να την εφαρμόσει στα μη μητροπολιτικά εδάφη για τις διεθνείς σχέσεις των οποίων είναι υπεύθυνο σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 40.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση, θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της, με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου.
Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.
2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο μέσα σ' ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 41.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί στα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που θα του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχει κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα επισημαίνει στα Μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσει να ισχύει η σύμβαση αυτή.

Άρθρο 42.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας που θα έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα.

Άρθρο 43.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 44.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 40, την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση.
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 45.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.